

prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud: C. Botnaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

Î N C H E I E R E

04 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de lichidatorul Melnic Vitalie, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sermiagro” în procedura falimentului simplificat,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin “Moldova Zahăr” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Sermiagro” și a lui Bujor Serghei cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t a ț ă :

La 03 decembrie 2018, Întreprinderea cu Capital Străin “Moldova Zahăr” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Sermiagro” cu privire la încasarea datoriei în mărime de 1 418 263,57 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată și a taxei de stat în mărime de 42 547,91 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că , la data de 20 iunie 2018 între ÎCS „Moldova Zahăr” SRL și SRL „Sermiagro” a fost semnat un Acord privind achitarea datoriei acumulate în perioada anilor 2015-2017, conform căruia SRL „Sermiagro” a recunoscut datoria existentă la data de 20 iunie 2018 față de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL în sumă de 1 418 263,57 de lei și s-a obligat să o achite în rate, după cum urmează: 118 263,57 de lei - până la 01 octombrie 2018, 650 000 de lei - până la data de 15 octombrie 2019, 650 000 de lei - până la 15 octombrie 2020. Cu toate acestea, până la moment SRL „Sermiagro” nu și-a onorat obligațiunile asumate în urma semnării acordului susmenționat, neefectuând către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL careva achitări, dovadă fiind Actul de decontări reciproc anexat, care este eliberat în baza datelor contabile deținute de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL.

A afirmat că, conform prevederilor pct. 6 din tranzacție, în cazul neachitării cel puțin a unei tranșe stabilite în pct. 2 al tranzacției, acordul se va considera neexecutat iar ÎCS „Moldova Zahăr” SRL va fi în drept să solicite achitarea imediată a datoriei integrale, inclusiv dobânzii de întârziere, penalităților precum și alte cheltuieli asociate cu recuperarea datoriei.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, ÎCS „Moldova Zahăr” SRL a expediat la data de 08 octombrie 2018 către SRL „Sermiagro” somația cu nr. 329 prin care a solicitat achitarea sumei devenită scadentă, oferind în acest sens un termen de 5 zile, fiind totodată atenționat despre faptul că în cazul neonorării cerințelor, ÎCS „Moldova Zahăr” SRL va depune în instanța de judecată o cerere în vederea recuperării sumei datorate în mărime de 1 418 263,57 de lei, însă SRL „Sermiagro” a ignorat cerințele expuse, notificarea rămânând până la moment fără un răspuns, reclamanta concluzionând că pârâtul acționează cu rea-credință și intenționat tergiversează achitarea datoriei.

La data de 28 februarie 2019, ÎCS „Moldova Zahăr” SRL a înaintat o cerere, prin care a solicitat atragerea în proces în calitate de copârât a administratorului SRL „Sermiagro”, Bujor Serghei, menționând că, potrivit pct.8.7 din contractele de vânzare cumpărare a mijloacelor pentru creșterea sfeclei de zahăr cu nr.17/02/16 din 06 august 2015, nr.52/02/17 din 30 septembrie 2016 și nr.10/02/18 din 14 august 2017, contracte care au stat la baza semnării acordului de achitare a datoriei, administratorul SRL „Sermiagro” s-a obligat să răspundă personal în mod solidar pentru executarea obligațiilor de plată față de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, rezultate din contractele respective. În acest sens, la 07 februarie 2019, ÎCS „Moldova Zahăr” SRL a expediat în adresa lui Bujor Serghei, somația cu nr. 27, prin care a solicitat achitarea datoriei, oferindu-i în acest sens un termen de 5 zile, fiind anunțat că în cazul neconformării, ÎCS „Moldova Zahăr” SRL se va adresa în instanța de judecată cu cerere privind atragerea sa în calitate de copârât și solicitării încasării în mod solidar a sumei datorate în sumă de 1 418 263,57 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 04 martie 2019 a Judecătoria Soroca, administratorul SRL „Sermiagro”, Bujor Serghei, a fost atras în proces în calitate de copârât.

La data de 25 aprilie 2019 SRL „Sermiagro” și Bujor Serghei au depus cereri reconvenționale în care au solicitat recunoașterea nulității acordului privind achitarea datoriei din 20 iunie 2018 încheiat între ÎCS „Moldova Zahăr” SRL și SRL „Sermiagro”, și declararea nulă a pct. 8.7 din contractele de vânzare cumpărare nr.17/02/16 din 06 august 2015, nr. 52/02/17 din 30 septembrie 2016 și nr.10/02/18 din 14 august 2017, ca fiind ilegale.

Prin încheierea protocolară din 15 iulie 2019, cererile reconvenționale înaintate și semnate de către Bujor Serghei ca administrator al SRL „Sermiagro” au fost restituite

Pe parcursul examinării cauzei în proces a intervenit lichidatorul SRL „Sermiagro”, Melnic Vitalie, ultimul invocând că a fost inițiată procedura falimentului simplificat în privința SRL „Sermiagro”, astfel, din data de 02 mai 2019, Bujor Serghei fiind suspendat din funcția de administrator.

La data de 15 august 2019, Melnic Vitalie, lichidatorul SRL „Sermiagro” a depus referință, manifestându-și dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În motivarea poziției sale a invocat că, ÎCS „Moldova Zahăr” SRL nu deține careva drepturi de creanță față de SRL „Sermiagro”, deoarece prin hotărârea instanței de insolvență din 02 mai 2019 a Judecătoria Soroca sediul Florești, față de SRL „Sermiagro” a fost inițiată procedura simplificată a falimentului, cu stabilirea pentru creditorii a termenului de înaintare a cererilor de admitere a creanțelor, aceștia figurând în tabelul creanțelor cu suma de 0 lei. Consemnarea

instanței de insolvență privitor la creanța „0” a ÎCS „Moldova Zahăr” SRL reprezintă în sine o hotărâre judecătorească ce atestă că aceștia nu au creanțe și pretenții pecuniare față de SRL „Sermiagro”. Prin urmare, în cazul în care pretinsa creanță în sumă de 1 418 236,57 de lei este combătută printr-un act cu valoare de hotărâre judecătorească – tabelul creanțelor, acțiunea față de SRL „Sermiagro” este neîntemeiată, iar în această situație este neîntemeiată și acțiunea înaintată față de fidejutorul Bujor Serghei, or, fidejusiunea nu poate exista de sine stătător, ci doar pe lângă o creanță valabilă, nestinsă, conform normelor generale de stingere a obligațiilor.

Prin hotărârea din 09 octombrie 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul central acțiunea ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, a fost admisă integral. S-a încasat în mod solidar din contul SRL „Sermiagro” și a lui Bujor Serghei, în beneficiul ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, datoria restantă conform acordului din 20 iunie 2018 în sumă de 1 418 263,53 de lei și cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 42 547,91 de lei, iar în total suma de 1 460 784,48 de lei.

La 21 octombrie 2019, Bujor Serghei a declarat apel nemotivată împotriva hotărârii instanței de fond, iar la 20 decembrie 2019 a depus apel motivat, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de SRL „Moldova Zahăr”, împotriva SRL „Sermiagro”, și Bujor Serghei să fie respinsă ca neîntemeiată.

La 21 octombrie 2019, lichidatorul SRL „Sermiagro”, Melnic Vitalie a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii instanței de fond, iar la data de 17 decembrie 2019 a depus cerere de apel motivată, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea SRL „Moldova Zahăr”, către SRL „Sermiagro”, și Bujor Serghei să fie respinsă integral.

Prin decizia din 04 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul depus de Bujor Serghei și s-a respins cererea de apel depusă de către lichidatorul SRL „Sermiagro”, Melnic Vitalie.

S-a casat parțial, hotărârea din 09 octombrie 2019 a judecătoriei Soroca, sediul central, în latura admiterii pretențiilor față de Bujor Serghei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care pretențiile înaintate de ÎCS „Moldova Zahăr”, SRL către Bujor Serghei privind încasarea datoriei s-au respins.

În rest hotărârea s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, prin prisma art. 8, 9, 512, 514, 572, 753, 757, a considerat că prima instanță, în mod eronat a stabilit că datoria formată în urma încheierii contractelor de vânzare-cumpărare a mijloacelor pentru creșterea sfeclei de zahăr încheiate între ÎCS „Moldova Zahăr”, și SRL „Sermiagro”, urmează să fie încasată și de la Bujor Serghei în mod solidar.

În același timp, Colegiul a învederat că între ÎCS „Moldova Zahăr”, și SRL „Sermiagro”, au existat relații contractuale, fapt confirmat prin contractele anexate la materialele cauzei și că într-adevăr conform contractelor menționate, administratorul SRL „Sermiagro”, urma să răspundă solidar pentru executarea obligațiilor comerciale.

Colegiul a reținut însă că, la materialele cauzei nu se regăsesc facturi, sau acte de transmitere-primire care, conform contractelor încheiate sânt părți componente ale contractului și confirmă costul și volumul tranzacțiilor.

Totodată instanța a constatat, că ÎCS „Moldova Zahăr”, și SRL „Sermiagro”, la 20 iunie 2018 au semnat un acord privind achitarea datoriei.

Dat fiind, că Bujor Serghei, ca persoană fizică, nu a semnat acest acord și nu și-a asumat nici o obligație față de ÎCS „Moldova Zahăr”, instanța de apel a considerat, că el nu poartă răspundere solidară pentru obligațiile SRL „Sermiagro”. Or, potrivit prevederilor art. 531 Cod civil, (în vigoare până la 01.03.2019), o obligație solidară nu se prezumă, ci se naște prin act juridic, prin lege sau atunci când prestația este indivizibilă.

Astfel, Colegiul a reținut ca fiind justificate pretențiile înaintate de ÎCS „Moldova Zahăr”, SRL privind încasarea datoriei, doar de la SRL „Sermiagro”, în sumă de 1 418 263,53 de lei, deoarece SRL ”Sermiagro” nu și-a onorat obligațiunile asumate în urma semnării acordului susmenționat, neefectuând către ÎCS ”Moldova Zahăr” SRL careva achitări, dovadă fiind Actul de decontări reciproce (f.d.13).

La 13 august 2020, prin intermediul oficiului poștal, lichidatorul Melnic Vitalie, în interesele SRL „Sermiagro” în procedura falimentului simplificat, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi soluții de admitere a cererii SRL „Sermiagro” privind respingerea acțiunii ÎCS ”Moldova Zahăr” SRL împotriva SRL „Sermiagro” în sensul formulat.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, or, concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Totodată, în susținerea recursului s-a indicat că instanțele au permis soluționarea repetată a litigiului între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

A mai invocat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și au interpretat eronat legea, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De altfel, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 04 iunie 2020.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 14 iulie 2020 (f.d. 25, vol. I).

Astfel, recursul declarat la 13 august 2020, sunt în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 08 septembrie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2rac-205/20, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu

înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 8, Vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de lichidatorul Melnic Vitalie, în interesele SRL „Sermiagro” în procedura falimentului simplificat, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de lichidatorul Melnic Vitalie, în interesele SRL „Sermiagro” în procedura falimentului simplificat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de lichidatorul Melnic Vitalie, în interesele SRL „Sermiagro” în procedura falimentului simplificat, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de lichidatorul Melnic Vitalie, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sermiagro” în procedura falimentului simplificat, împotriva deciziei din 04 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat